СВОБОДА
LIBERTY

Часопись для руского народа въ Америцѣ и органъ „Руского Народного Союза“.

Рокъ IX. Олифантъ, Па. Четверъ 6-го Червня 1901. Число 23.

Переглядъ тыжддневый.

Наконецъ послѣ довгого зволѣканя найвызшій судъ рѣшивъ 5 голосами противъ 4 въ справѣ острова Порто Рико, що понеже Спол. Державы набули сей край черезъ умову, то вôнъ ставъ територіею Спол. Державъ и не може бути званый краемъ »чужимъ«; однакожь конґресъ мае право наложити спеціяльный податокъ на рѣчи привожені зъ сего краю. Ввиду сего мешканцѣ Порто Рика мусять бути вважані горожанами Спол. Державъ. Заходить однакъ пытане, чи конґресъ може наложити цло на товарѣ походячі зъ Аризоны, Аляски або другихъ територій? — McKinley повернувъ вже назадъ до Вашинґтону, але жѣнка его знову сильно похорѣлась. Президентъ мае ... водозву, що земля належавша до Индіяновъ племени Kiowa и Comanche може бути куплена бѣлыми людьми по цѣнѣ $1.25 за акеръ. Индіяны протестують противъ такого насильства, але надармо, бо президентъ опираесь на якусь умову зроблену зъ Индіянами 1892 року. Умова ся, кажуть Индіяны, була зроблена безъ ихъ згоды, пôдступомъ, крутарствомъ и другими пôдлыми способами.

Мы вже згадували, що партія демократична, особливо на полудни, розпадаесь. Богачѣ приступають до републикановъ, а бѣднѣйшій и щирѣйшій демократы стають чимъ разъ бôльше радикальными. Въ полудневой Каролайнѣ зôйшлись два сенаторы на публичной диспутѣ. Оба они належать до противныхъ обозôвъ и оба зложили свои мандаты, щобы переконатись за кимъ бôльше людей. Ґубернаторъ не принявъ на разѣ резиґнаціи.

Кубанцѣ приняли бôльшостію одного голосу условія Спол. Державъ, але зъ деякими поправками та поясненями и жадають, щобы тй поясненя були доданй до ихъ конституціи. На се McKinley не згодивъ ся, але жадае безусловного принятя своихъ жаданъ. Зъ сего выходить, що Спол. Державы а взглядно тутешне правительство мае якійсь тайнй цѣли взглядомъ Кубы. Справа чиста не повинна боятись денного свѣтла. Розумѣе ся, що Кубанцѣ обурились на таку роботу, зъ чого може прійти еще до значного непорозумѣня мѣжь ними а ихъ опѣкунами.

На Филиппинахъ орґанізуе американска комісія цивільну мѣсцеву управу, где лишь може. Въ мѣсяцю юлію мають вôдбутись выборы. Голосовати буде мôгъ каждый, хто мае 23 лѣтъ и мешкавъ въ даной мѣсцевости за 6 мѣсяцѣвъ. Хто не знае читати нѣ писати, сему мае »помочи« урядникъ присутный пôдчасъ голосованя. Рôвночасно 600 учителѣвъ выѣзджае зъ Америки на Филиппины для шреня »цивілізаціи« и американізованя нещасныхъ Филиппинцѣвъ. Прогибиційнй крикуны постарались о се, що знесено продажу пива и легкого вина по войсковыхъ кантинахъ на Филиппинахъ, такъ, що каждый жовнѣръ, що хотѣвъ напитись, мусѣвъ ити до мѣста. Наслѣдкомъ сего зачали страшно ширитись мѣжь жовнѣрами непослухъ, піяньство и т. п., такъ, що правдоподôбно назадъ привернуть продажу деякихъ трунковъ по кантинахъ. Щобы запобѣчи ширеню ся венеричныхъ слабостей мѣжь воякaми, казавъ ґен. MacArthur, що страшно заступавъ моральнôсть свого войска, екзамінувати проституткы и выдавати имъ свѣдоцтва. Се дало ... до дискусіи, пôдчасъ котрои деякй »мыслителѣ« предкладали, що одинокимъ средствомъ для знищеня проституціи е федеральне право, въ силу котрого кожду проститутку вôдсылано бы до дому поправы, а если-бъ тая не поправилась держано бы еѣ въ такôмъ домѣ навѣть цѣле жите...

Зъ Хинъ починають ся союзники выносити потрохи. Американцѣ вже вôдѣхали лишаючи невелику сторожу посольску, такъ само выѣзджають Японцѣ, Французы, Анґличаны, навѣть Нѣмцѣ зъ »славнымъ« комендантомъ Валдерзе. Лишь про Росію не чути, щобы выцофувала свои войска зъ Манчуріи. Союзники не згодились на предложене Сполученыхъ Державъ, щобы вôдъ Хинъ жадати лишь 200 вмѣсто 325 міліоновъ доляровъ вôдшкодованя. Хинскій міністеръ Ву-Тінґъ-Фанґъ, що мешкае въ Вашинґтонѣ, переславъ письмо до свого цѣсаря, въ котрôмъ радить ему запровадити деякй реформы. Говорять такожь, що хинскій цѣсарь выбирае ся въ дорогу до Европы, щобы наочно придивити ся тамошнымъ порядкамъ.

Здавало ся, що два проекты польскои шляхты о неподѣльности хлопскихъ земель и о приверненю »блаженныхъ« мандаторскихъ часôвъ, котрй торôкъ такого шуму були наробили въ Галичинѣ, упали разъ на всегда. Нарôдъ понявъ тодѣ знаменито, що ту ходить о наложене на него нового ярма, о страшне закрѣпощене и пôднялась така буря протестôвъ, таке грôзне обурене, що шляхта подалась и уступила. Дуже однакъ помыливъ бы ся той, хто гадавъ бы, що шляхта ихъ понехала и пустила въ забуте. Нѣ, она лишь сховала ихъ на пôзнѣйше, чекаючи нагоды. На точцѣ закрѣпощеня селянъ она не такъ скоро уступае, а що такъ дѣйстно е, показують найлѣпше еи послѣднй подвиги. Ґазета »Дѣло« доносить, що теперь розкинено мѣжь нарôдъ сотки тысячь брошуръ, де захвалюе ся два згаданй проекты, а польскй робôтничй часописи згадують, що въ костелахъ, въ шинкахъ, по ярмаркахъ и т. д. ширить ся скажена аґітація, щобы населене краю прізно для нихъ настроити. Хто-жь дае починъ до сего? Хто сыпле гропѣ на аґітацію? Очевидно, що нѣхто иншій лише шляхта. Въ часахъ великого поступу, на початку XX. столѣтя захотѣло ся задати смертельный ударъ и тôй одробинѣ волѣ, що лишила ся ще въ нужденнôй Галичинѣ длятого йде до цѣли безъ упину. Нема сумнѣву, що тй два проекты прійдуть пôдъ обрады въ часѣ найблизшои соймовои сесіи а може — може й зôстануть ухвалени...

Въ полудневой Африцѣ не затихае нѣ на хвилину вôдгомонъ выстрѣлôвъ, стогôнъ умераючихъ и плачь раненыхъ. Нема дня, щобы не прійшло до бôльшои або меншои битвы и такъ тягне ся безъ кôнця. Буры, котрй до недавна були роздробленй на малй вôддѣлы, починають въ остатныхъ часахъ стягатись до купи и досыть успѣшно оперують. Найбôльшй ихъ силы находять ся теперь въ горахъ коло Мідельбурґъ, бо числять 6 до 7 тысячь людей, а окрôмъ того Бота, Деляреи, Кріцинґеръ и Деветъ мають разомъ понадъ 10 тысячь борцѣвъ. До лондонскои ґазеты Times доносять, що 1000 анґлійскихъ офіцирôвъ подало ся о увôльнене вôдъ службы, твердячи, що мають вже досыть вôйны, що бурскій комендантъ Кріцінґеръ взявъ цѣлу анґ. залогу до неволѣ и що по пôвнôчнôмъ Наталю и по цѣлой кольоніи Кейпъ увихають ся бôльшй або меншй вôддѣлы Бурôвъ. Такожь и лордъ Кіченеръ телеґрафувавъ дня 31. м. м. що слѣдуе: »Колюмна ґен. Діксонъ була вчера атакована пôдъ Владфонтейнъ, черезъ вôддѣлъ Бурôвъ, котрыми доводивъ ґен. Деляреи. По завзятôй борбѣ Буры зôстали вôдпертй, лишаючи на мѣсци бою 35 забитыхъ. Зъ жалемъ однакъ доношу, що и нашй страты суть тяжкй. Забитыхъ и раненыхъ е 174, а мѣжь забитыми находить ся й 4 офіцирôвъ«. Всѣ тй вѣсти знаменують дальшій тягъ вôйны въ цѣлôмъ розгарѣ и нѣхто не може предвидѣти, коли она скôнчить ся. Вправдѣ пишуть, що Кіченеръ дôставъ знову наказъ, розпочати мировй переговоры зъ бурскими вождами, а жѣнка ґен. Боты выѣхала до Европы, щобы наклонити президента Круґера до заключеня мира, але все то самй здогады.

По кровавыхъ студентскихъ розрухахъ приходить теперь въ Росіи до ще бôльше кровавыхъ робôтничихъ страйкôвъ. По всѣхъ бôльшихъ мѣстахъ орґанізують ся тамъ свѣдомй робôтники въ тайнй товариства (юніи) тай страйками старають ся добути для себе людскй права. Однакъ правительство деспотичнои Росіи не бачить страйкôвъ по цѣлôмъ свѣтѣ, не хоче розумѣти великого робôтничого пытаня, затягае всѣхъ такихъ робôтникôвъ въ рубрику »мятежниковъ« и обходить ся зъ ними по варварски. Послѣднй страйки въ Кіевѣ, Одессѣ, Москвѣ и Варшавѣ всегда кôнчили ся проливомъ крови, а вже найбôльше потекло еѣ минувшого мѣсяця въ Петербурзѣ, де страйкували робôтники въ желѣзнôй фабрицѣ Обухова. Кажуть, що завôзване вôйско, положило тамъ тодѣ кôлькадесять людей трупомъ, а другихъ кôлько ранило.

НОВИНКИ.

КАЛЕНДАРЬ.

Червень.		
6	Ч.	Симеона, Мелетія
7	П	Обрѣт. главы Іоанна
8	С.	Карпа ап.
9	Н.	**1. Всѣхъ Свят.**
10	П.	Никиты (Нач поста)
11	В.	Θеодосія
12	С.	Исаакія

— **Вже** вôдъ довшого часу курсували по Америцѣ пôдроблюванй срѣбнй грошѣ, якъ по 10, 25 центôвъ и т. п., а поліція не могла нѣякъ впасти на слѣдъ фальшôвникôвъ. Доперва передъ 4 днями удало ся прилапати ихъ въ Ню Йорку, а суть ними якійсь Ґрінъ, Губардъ и Ляндеръ — певно сынове Израиля...

— **Кавалокъ** камѣнного угля, на котрôмъ выразно видно слѣдъ людскои стопы, найшовъ майнеръ Иванъ Зелиньскій, въ Pittston, Pa. Е се важне вôдкрыте, бо ученй цѣлого свѣта твердили до теперь, що въ тôмъ часѣ, коли творились величезнй поклады кам. угля, не було ще людей на земли. Вôдъ теперь, наколи дослѣдять, що той знакъ зробленый дѣйстно людскою ногою, може зайти велика змѣна въ науковôмъ твердженю о часѣ повстаня людей.

— **Потопъ** свѣта такій самый, якъ бувъ за Ноя, мае припасти въ груднй сего року. Такъ предсказавъ якійсь ученый на 1000 лѣтъ передъ рождествомъ Христовымъ, та записавъ се на таблици, яку найдено въ старинной библіотецѣ въ Ниневѣ. Ученый обчисливъ се на основѣ положеня звѣздъ. Будьмо однакъ певнй, що пророцтво сего ученого такъ само сповнить ся, якъ богато другихъ подôбныхъ пророцтвъ.

— **До чого доводить** нерозважне всѣдане и высѣдане Американцѣвъ зъ желѣзничихъ поѣздôвъ, коли тй суть въ бѣгу, доводить найлѣпше страшна смерть Ивана Горица. Захотѣло ся ему выскочити зъ поспѣшного поѣзду въ Филядельфіи. Па. и выскочивъ, але упавъ такъ нещасливо, що голова розлетѣла ся на двое, а мозокъ розбрискавъ ся довкруги.

— **Детективамъ** въ Wilkes Barre, Pa. удало ся нарештѣ зловити и арештувати знаного розбôйника Клерка, котрый немало лиха надѣлавъ въ околици.

— **Зъ Батавіи** (на Явѣ) доходять вѣсти, що тамошный вулканъ Кальветъ почавъ зъ великою силою выбухати. Доокрестнй села и мѣсточка зôстали засыпанй попеломъ, жужлями и лявою, а стало ся оно такъ скоро и ненадѣйно, що до 300 людей потеряло жите.

— **Въ новой майнѣ** Burnside въ Шамокинъ, Па. вôдорвавъ ся великій камѣнь и забивъ на мѣсци робôтника Ф. Товского. Шѣсть прочихъ робôтникôвъ лишь чудомъ уникнули такои самои смерти.

— **50-фунтова** скриня динаміту експльодувала въ кузни на Smithville, Pa., въ наслѣдокъ чого цѣлый будынокъ вылетѣвъ въ воздухъ, а тѣла трехъ робôтникôвъ, котрй тамъ працювали, найшли порозрыванй на кусники.

— **Про** нечувану звѣрскôсть доносить »Марбурска Ґазета« выходяча въ Стиріи: Въ Прасдорфі, въ долишной Стиріи, супруги Братуша, зарôбники, зарѣзали власну дитину, спекли въ печи а вôдтакъ зъѣли (якъ зачувати зъ нужды и голоду). Отже не лишь въ Африцѣ, але й въ Европѣ е людоѣды...

— **Рѣчка** Lackawanna, що перепливае й черезъ Олифантъ, пригадала собѣ мабуть давнй лѣта, бо зашумѣла и розбрикалась... Послѣднй дощѣ и слота додали ѣй силы (наче віска старому піякови), причинили воды, ну и она позволила собѣ выступити зъ берегôвъ, позаливати кôлькадесять фармôвъ, а въ Диксонъ, Па. перервала навѣть таму и сильно ушкодила кôлька загородъ. И нѣчого дивного — въ вôльнôй Америцѣ все вôльно...

— **Породити** 9-ро дѣтей въ протягу пôвтора року — се троха за много, а однакъ таке приключило ся жѣнцѣ православного попа Аранґеля зъ Делиґрадъ, въ Сербіи. Передъ 18-ма мѣсяцями породила она трое, а 21. м. м. принѣсъ ѣй бузько ажь шестеро дѣточокъ: три хлопцѣ, а три дѣвчинки. Потѣха — и то тымъ бôльша, що всѣ ростуть собѣ здоровенькй...

— **Страшна** катастрофа приключила ся коло Albany, N. Y., де въ найбôльшôмъ розгонѣ стрѣтили ся на одныхъ шинахъ двѣ електричнй трамваѣ (стріткары) и ударили о себе зъ такою силою, що розлетѣли ся на трѣски. Зъ 45 людей, котрй ѣхали ними, 5 зôстало забитыхъ, а 40 тяжко покалѣченыхъ. Стало ся то въ наслѣдокъ неуваги моторменôвъ, але они вже свое вôдпокутували, бо згинули при тôмъ першй.

— **Скажена** буря лютила ся дня 24. м. м. на великихъ американскихъ озерахъ, якъ Huron, Superior, Michigan и пр. Много кораблѣвъ, що нерозважно пустились тодѣ на широкй воды, або не вспѣли схоронитись на часъ до пристани, було сильно ушкодженыхъ и порозбиваныхъ. До тыхъ послѣднихъ належить такожь корабель „Baltimore“, що зôставъ розбитый на озерѣ Huron и пôрнувъ вразъ зъ 14 ма людьми. Така сама доля стрѣтила здаесь и иншй 3 купецкй кораблѣ, бо до сего часу нема навѣть чутки о нихъ.

— **Упавъ** зъ 14-го поверха робôтникъ В. Пейсеръ въ Мілвокі, Вис. и майже чудомъ не забивъ ся. Працювавъ вôнъ на 14-ôмъ поверсѣ, а вмѣсто елеваторомъ, забажавъ на обѣдъ спуститись по линвѣ. Та однакъ не була добре привязана и впала разомъ зъ Пейсеромъ. Уратувала его вôдъ смерти лишь та обставина, що падаючи, кôлька разôвъ задержавъ ся на балькахъ.

— **При** будовѣ желѣзниць на Кубѣ дае ся вôдчувати велика недостача робôтникôвъ. Репрезентантъ компаніи п. Ferguhar заявивъ, що найменше 4000 робучихъ рукъ треба буде спровадити зъ Галичины, Угорщины и цр. европейскихъ краѣвъ.

— **Минувшои** суботы напали невыслѣдженй досиі злочинцѣ на First National Bank въ Mineral Point, Wis. розсадили касу динамітомъ и забрали 25 тысячь долярôвъ. За зловлене рабôвникôвъ назначено $1000 нагороды.

„SVOBODA"
(LIBERTY.)
The Little Russian Weekly, published every Thursday by the Svoboda Publ. Co., 111 Lackawanna Str., Olyphant, Pa.

Established 1893.

Advertising rates furnished on application.

Entered at Olyphant, Pa. Post Office as Second Class Matter.

„Свобода"

часопись для руского народа въ Америцѣ и органъ »Р. Н. Союза«, выходить що тыждня въ Четверъ и коштуе:

Въ Америцѣ на рôкъ	$2.00
„ „ „ пôвъ року	1.00
„ „ „ чверть року	50
„ „ „ оденъ мѣсяць	18
До старого краю на рôкъ	$2.00

Оплачувати ґазету треба все гда зъ горы (напередъ).

Адресъ:
„SVOBODA"
111 Lackawanna Str.,
OLYPHANT, PA.

Грошѣ треба посылати въ реджістрованôмъ листѣ, або черезъ експресовый або почтовый money order (мони ордеръ). Money order, то є карточку, котру дôстанете вôдъ почтара або аґента на експресовôмъ офісѣ, пôшлѣть намъ, бо безъ того мы не годнѝ грошей дôстати.

БЕЗЪИМЕННЫХЪ ДОПИСЕЙ НЕ ПРИНИМАЄМО.

Хто хоче, щобы его адресъ змѣнити, мусить подати намъ, кромѣ нового, такожь свôй старый адресъ.

Черезъ нашу редакцію можна замовляти и пересылати грошѣ для всѣхъ старокраєвыхъ рускихъ ґазетъ и другихъ выдавництвъ.

Минувшого

четверга вôдбувъ ся въ Shamokin, Pa. зъѣздъ священниковъ и делеґатôвъ вôдъ церковныхъ громадъ. Обговорено статутъ и засновано церковно-народну орґанізацію пôдъ назвою »Товариство рускихъ церковныхъ громадъ въ Сполученыхъ Державахъ и Канадѣ«. До товариства сего може и повинна належати кожда руска парохія и каждый священникъ, що дбае про добро свого народу та его будучность. На разѣ приступило 15 парохій до сеи орґанізаціи и 10 священниковъ, есть надѣя, що невдовзѣ приступлять и другѝ церкви до сего товариства. Вступне анѣ мѣсячне не платить ся жадне. До сего товариства може належати священникъ, хотяй бы его громада неналежала и може належати громада, хотяй бы еѣ священникъ не хотѣвъ до товариства належати. Цѣлею товариства есть старати ся о добрыхъ священниковъ, о те, щобы въ кождôй парохіи бувъ ладъ, школы, хоры, читальнѣ, щобы и бѣднѣйшѝ парохіи могли мати священника бодай вôдъ часу и т. д. Статутъ того товариства буде незадовго готовый и вышле ся кождôй парохіи, до переглянення, а въ разѣ потребы буде скликаный новый зъѣздъ. Выбрано Головну Раду зложену зъ 3 людей духовныхъ и 3 свѣтскихъ, Раду Духовну зъ 6 священниковъ, Комісію просвѣтну (шкôльну) зъ духовныхъ и свѣтскихъ и комісію выдавничо-статистичну, такожъ мѣшану. Докладне справоздане зъ сего зъѣзду буде въ слѣдуючôмъ числѣ »Свободы«. Хто бы хотѣвъ щось докладнѣйше знати про се товариство, нехай пише до секретара Рады Головнои: Rev. N. Pidhorecky, 76 Grand Str., Jersey City, N. J., а если-бъ котра громада хотѣла дôстати священника, нехай удасть ся до секретара Рады Духовнои: Rev. St. Makar, Box 13, Mt. Carmel, Pa.

Справоздане

зъ засѣданя комітету тов. „Р. Н. Дôмъ Еміґраційный въ Америцѣ."

О год. 5½ по пол. 19. мая б. р. въ рускôй школѣ въ Джерзи Сити предсѣдатель товариства отворивъ засѣдане въ присутности слѣдуючихъ членôвъ комітету: Л. Сиротяка, зъ Йонкерсъ, К. Кирчова, зъ Джерзи Сити, Ив. Париляка и П. Яремы, зъ Ню Йорку, о. А. Бончевского зъ Ансоніи, тай слѣдуючихъ гостей: Ив. Сабата зъ Йонкерсъ, Д. Ванька и Ф. Студента зъ Ансоніи, о. Н. Дмитрова зъ Трой, Ф. Годя, Я. Коды, Д. Салея, С. Бреня, В. Гладика зъ Ню Йорку, Л. Ґулы, Вас. Криницкого, Д. Голода, П. Чухты, Гар. Соколича зъ Джерзи Сити.

В. Гладикъ, Ив. Париляк и предсѣдатель тов. навели богато выпадкôвъ, котрѝ доказують, що польскій дôмъ еміґрац. въ Ню Йорку (пôдъ зарядомъ »siostr«) зле обходить ся зъ рускими еміґрантами, а навѣть не хотѣвъ выдавати дѣвчата кревнымъ помимо доброи поруки.

Всѣ одноголосно ухвалили зôрвати всякѝ зносины зъ польскимъ домомъ еміґр., а навязати зносины зъ австрійскимъ домомъ еміґрац., а то въ той способъ, що доки не отворить ся нашъ рускій дôмъ еміґраційный, то такъ довго нашъ рускій аґентъ буде черезъ австр. дôмъ вôдбирати рускихъ еміґрантôвъ. Переведене и заключене угоды зъ австр. домомъ еміґр. поручено комітетови ad hoc выбраному а то: предсѣдателеви тов., Ив. Париляковн и В. Гладикови.

Принято до вѣдомости касове справоздане секретара и касієра по день 19. мая б. р. Станъ касы $600.21. Такожъ принято до вѣдомости, що касієръ зложивъ бондъ на $1000.00, котрый находить ся въ рукахъ предсѣдателя. Д-ра Теофиля Кормоша въ Перемышли именовано адкокатомъ и заступникомъ справъ руско-американскихъ въ старôмъ краю въ виду сего тутешнѝ Русины, если мають въ краю яку »справу« ґрунтову або другу — могутъ удавати ся до него впростъ або черезъ наше товариство Р. Н. Дôмъ Еміґр. (предсѣдатель удѣлить радъ даромъ.) Незадовго тов. навяже зносины и зъ рускимъ адвокатомъ на Угорщинѣ.

Ухвалено, скоро лишь буде рускій аґентъ, выстарати ся о право продажи шифкартъ и утворити бюро робôтниче зъ аґентами въ каждôй нашôй рускôй кольоніи. Сли вже де есть честный Русинъ продаючій шифкарты, то товариство его затвердить яко свого заступника и поручить его загалови а дотичныхъ еміґрантôвъ присланыхъ аґентами нашъ аґентъ буде вôдпроваджувати на шифъ.

Ухвалено, еще разъ завôзвати всѣхъ рускихъ священниковъ, рускѝ братства и громады, щобы вступали въ члены нашого товариства, бо жертвувати разъ на рôкъ 50 цнт. чей нѣкому не є тяжко.

Ухвалено дальше тѝ братства, що зголосили своє приступлене до нашого товариства, а дотеперь грошей не надôслали, запытати що за причина ихъ зволѣканя и чому дотеперь не выконали добровôльно принятои ухвалы.

Высоко культурнѝ!

> .....а що до А. Левкова, то нехай вôнъ самъ говорить.
> „Свобода" ч. 21. зъ б. р.

Дякую за ласку и за мѣсце! Признаюсь, я не мавъ замѣру забирати вдруге голосу въ тôй самôй справѣ и вôдповѣдати »Свѣтови« на те, що вôнъ понаписовавъ въ 12. числѣ нѣбы то въ вôдповѣдь на мою статю (въ »Свободѣ« ч. 15. и 16.) и о. Бончевского (въ »Дѣлѣ« ч. 66—67.) Се не вôдповѣдь анѣ оборона цареславія, а радше сповѣдь и оправдане тои роботы, яку провадить »Свѣтъ«. Такихъ писань въ »Свѣтѣ« дай намъ Господоньку якъ найбôльше.

Новый редакторъ „Свѣта", по просту, въ найлѣпшôй вѣрѣ оправдує закиды зробленѝ мною цареславнôй місіи мѣжъ ам. Русинами, а де вже не годенъ чи не хоче оправдати (таки неморальнои и не культурнои) роботы цареславія, тамъ пускаесь на воду плыткого »мудрствованія« и кричить: а доказы де! Читаючи се, чоловѣкови и смѣшно и жаль, а на гадку насуваесь мимоволѣ та байка о циганѣ и сивôй кобылѣ:

Вкравъ циганъ кобылу. Люде злапали, водобрали шкапу и ще въ каркъ цигана. Якъ ты, проклятущій, смѣвъ красти чужу кобылу? Нѣ, люде добрѝ, не бійте — каже циганъ — а докажѣть, що я вкравъ. Я — каже циганъ — йшовъ дорогою и вылѣзъ на кобылу, що стояла на дорозѣ тай ѣду; я не вкравъ, то жь чого за дармо бете?

Таке вражѣне якъ ся байка робить сповѣдь чи то нѣбы вôдповѣдь »Свѣта« на мою статю. Що такъ оно є, то не тôлько менѣ самому такъ здае ся, але такожь вашому протоерейови, о. Товту, котрый вôдповѣдае въ »Свѣтѣ« не »Свободѣ«, але таки »Свѣтови«. Но, а менѣ здаесь, що у васъ зъ голосомъ протоерея треба числитись и псаломщикови!

На тôмъ мôгъ бымъ скôнчити, однакъ ще маю двѣ замѣтки:

П е р ш а. Якъ вы, г. редакторъ »Свѣта« могли дôйти въ своѣй нещасливôй вôдповѣди до такого смѣшного заключеня: н е м ы н е м о р а л ь н ѝ, а в ы м а л о к у л ь т у р н ѝ — в о т ъ в ъ ч о м ъ б ѣ д а«? Значить, що вы »в ы с о к о к у л ь т у р н ѝ«! То-жь, щобы вы не були въ блудѣ анѣ себе не перецѣнювали, то послухайте, що говорять о вашôй культурѣ люде таки выхованѝ въ Росіи. Зъ своими матеріялами не хочу возитись, бо се на разѣ выстарчае.

Ось Аґапій Гончаренко, православный пôпъ, въ своѣй книжочцѣ »Спомины« (Коломия 1894.) на сторонѣ 27. каже:

»Що учинили для православного народа в Алясці наші православні епископи (надзирателі)! В Нью-Іорці московска віра поставила кумедію, а на березі Тихого Океана поставила траґедію.

В 1868 р. епископ Павел, в Сітці був оскаржен перед главнокомандуючим ґенералом І. С. Davis в развраті молоденьких дівчат, і втік до Россії. Після його приїхав из Петербурга епископ Іоанн, в 1870 р., і поселив ся в Сан-Франціско. Він скільки раз був арештований в домах терпимости, і святіщий Синод одкликав його в Москву. Третій епископ Нестор, пьяний в delirium, кинув ся в море і втопив ся. Четвертий епископ Владимір запалив церкву свою в Сан-Франціско, щоб взяти застрахувательні гроші, і ще був оскаржен перед судом в Сан-Франціско, в содомії, і його одізвали в Россію. Пятий епископ Николай, часто пьяний . . . . . Ці пастирі московскої віри подають злий образ православним христіянам . . . . «

Хочете бôльше? Читайте брошуру »Житіе Преосвященного Владиміра бывшаго епископа Алеутскаго и Аляскинскаго, нынѣ викарнаго епископа Воронежскаго«. (Москва 1895). Авторъ згаданои брошуры сейчасъ на 5. сторонѣ пише такъ:

»Наблюдая день за днемъ въ теченіи 5 лѣтъ поведеніе нашего духовенства въ С. Франциско, слѣдя за нимъ въ Аляскѣ, изучивъ въ подробностяхъ, по несомнѣннымъ документамъ и свидѣтельству очевидцевъ, я неразъ задавалъ себѣ вопросъ: почему здѣсь оно ведетъ себя несравнено хуже, чѣмъ гдѣ либо въ Россіи? Почему именно здѣсь самое существованіе его сдѣлалось вопіющимъ скандаломъ, позорящимъ и церковь, и правительство и Россію . . . . Самая главная причина, конечно, коренится въ н и з к о м ъ у р о в н ѣ о б р а з о в а н і я и н р а в с т в е н н а г о и д у х о в н а г о р а з в и т і я п р а в о с л а в н а г о д у х о в е н с т в а в о о б щ е и в ъ п р и н у д и т е л ь н о с т и н а ш е г о п р а в о с л а в і я. Н е м о ж е т ъ ч е л о в ѣ к ъ ч е м у н и б у д ь в ѣ р и т ь и л и н е в ѣ р и т ь п о п р и к а з у. Но у насъ, если православный чоловѣкъ утратилъ вѣру въ православіе и явно показалъ это, его за то наказиваютъ т. е. заставляютъ притворятся. Такимъ образомъ, у насъ человѣкъ, идущій въ священники по религіозному убѣжденію долженъ быть неизбѣжно или тупоумцемъ или изувѣромъ, ибо онъ долженъ вѣрить во всѣ подробности казеннаго православія. Большая часть, однако, этого не можемъ сдѣлать и смотритъ на духовный санъ просто, какъ на ремесло. При такихъ условіяхъ лучшія и здоровыя натуры бѣгутъ отъ священническаго званія . . . . Удивительно-ли, что русская церковь сдѣлалась лишъ »отдѣленіемъ« п о л и ц е й с к а г о у ч а с т к а, а п о п ы и м о н а х и п р е в р а т и л и с ь л и ш ъ в ъ ч и н о в н и к о в ъ т а й н о й п о л и ц і и«.

Такъ пише о васъ и многихъ инныхъ авторъ згаданои книжочки. А що пише о васъ въ Америцѣ, такъ прочитайте собѣ на сторонахъ 8. и 9., бо дальше въ цѣлôй книжочцѣ описують ся в ы с о к о-м о р а л ь н ѝ и к у л ь т у р н ѝ п о д в и г и бувшого вашого владыки, Владиміра — того самого, зъ котрымъ о. Товтъ ввôйшовъ въ зносины. А якѝ то подвиги сего преосвященного, то выстарчить се, що сказавъ вашъ »супрезентъ« св. Синода, Побѣдоносцевъ: »русская церковь въ Санъ-Франциско превратилась въ в о н ю ч у ю п о м о й н у ю я м у«, а еп. Владиміра назвавъ »с у м а ш е д ш и м ъ« (стор. 36). И се мае бути та высока культура, котрою хочете насъ Русинôвъ ущасливити на вôльнôй земли Вашинґтона!? Та-жь не дурѣть себе анѣ людей!... »Н ѣ с к о л ь к о А л я с к и н с к и х ъ д и к а р е й, д а б р а т ь е в ъ с л а в я н ъ, к о т о р ы е е щ е н е н а у ч и л и с ь о т л и ч а т ь п о п а о т ъ Б о г а« — »къ каже д-ръ Н. Руссель, — се ще не цѣлый свѣтъ!

Д р у г а з а м ѣ т к а. Мѣжь иншимъ въ своѣй статѣ вы сказали: »треба великимъ дурнемъ и дуже подлымъ считати народъ свой, щобъ назвати якъ ч. А. Л. смѣтемъ«. Ч. редакторъ вôдъ Свѣта, де вы то вычитали? Та жь тѝ зъ Русинôвъ, що приняли ту ваше цареславіе, не весь народъ, а таки справдѣ мѣжъ ними є богато смѣтя. Але цѣкавый я, якъ вы назвете поступокъ бувшого вашого преосвященного Владиміра? Коли его власнѝ парохіяне въ Санъ-Франціско пôдозрѣвали о пôдпалене святынѣ и невдоволенѝ нимъ мали подати скаргу до »ґренд-джюрі« про содомію, то еп. Владиміръ сказавъ репортерови анґ. ґазеты, що его кольонія въ С. Фр. складаесь головно »зъ волоцюгъ, злодѣѣвъ и нигилистôвъ«, що було и выдруковано! Якъ се назвете! Чи се такожь выпливъ высокои культуры? Но, але сего культурного чоловѣка котрого самъ Побѣдоносцевъ назвавъ »зумашедшимъ«, вôдкликали въ Росію и надѣлили епископствомъ Воронѣжскимъ, мовлявъ: для »хахлôвъ« выстарчить и таке свѣтило!

На милôсть божу, чого пхаетесь до насъ зô своею культурою? Кричѣть собѣ здоровенькѝ, що вы моральнѝ и культурнѝ, але мы мало культурнѝ вашихъ »казьонныхъ« благодатей моральности и культуры не хочемо и не пріймемо.

А. Левкôвъ.

Дописи.

Зъ Shamokin, Pa.

Другѝ поминки Тараса Шевченка на американьскôй земли вôдбулись въ Shamokin, Pa. дня 30. мая с. р. О 9-ôй рано вôдслужено въ мѣсцевôй церкви Сл. Божу и панахиду. Служили: о. Констанкевичъ, зъ Шамокинъ, якъ настоятель, а оо. Пôдгорецкій, зъ Джерзи Сити, Н. Дж. и Тимкевичъ, зъ Йонкерсъ, Н. Й., якъ діякопы. Кромѣ того були присутнѝ пôдчасъ богослуженя оо. Бончевскій, зъ Ансоніи, Макарь, зъ Мт. Кармель, Арданъ, зъ Олифантъ, п. Пирчь, секретарь »Р. Н. Союза«, делеґаты на зъѣздъ церк.-народнои орґанізаціи, шамокинске братство им. Шевченка и множество посторонныхъ и мѣсцевыхъ Русинôвъ. Спѣвавъ шамокинскій хоръ пôдъ управою п. М. Бачиньского.

Церковь була украшена вôдповѣдно до торжества, а по серединѣ на пôдвысшеню зъ живыхъ цвѣтôвъ красувавъ ся портретъ Тараса, котрый цѣкаво глядѣвъ своими задумчивыми очима на громаду, що зôйшлась на американскôй земли помянути борця за правду и волю.

Вечерокъ, що бувъ дальшимъ продовженемъ Шевченкового свята, розпочавъ ся о 7½ вечеръ. Просторѵ и гарно умаену галю пôдъ церквою наповнивъ народъ вôдъ краю до краю, такъ, що многѝ мусѣли стояти на дворѣ, задля браку мѣсця. Кромѣ людей, що були рано въ церкви, зôйшлись и зъѣхались ще другѝ, особливо зъ дальшихъ сторôнъ. Були тамъ кромѣ Русинôвъ ще Американцѣ, Литвины, Словаки, Поляки и иншѝ.

Вечеръ отворивъ голова братства им. Шевченка п. Колодѣй горячою промовою, котру закôнчивъ бажанемъ, щобъ Русины шанували память свого поета не »тихимъ«, якъ сего хотѣвъ Тарасъ, але грôмкимъ словомъ. Опôсля слѣдували другѝ точки богатоѣ програмы, котра складалась зъ вôдчиту о Тарасѣ, о. Бончевского, хорôвъ, деклямацій, соль вокальныхъ и на инструментахъ, а закôнчились вôдспѣванемъ руско-украиньского гимну »Ще не вмерла Украина«. О. Бончевскій подавъ коротку житепись Тараса та порôвнавъ долю сего спѣвака зъ долею Руси-Украины; пôднѣсъ его чоловѣколюбнѝ думки, а вконци сказавъ, що заповѣтомъ Тараса була вôльна Украина безъ хлопа и пана, для котрои вôнъ працювавъ, а для котрои кождый Русинъ повиненъ посвятити всѣ свои силы. Въ вôдчитѣ тôмъ выголошенôмъ въ вельми приступнôй формѣ и зъ силою вказавъ вôнъ такожь на средства, котрыми мы повиннѝ доходити до сего Шевченкового идеалу.

Не буду розписуватись довго надъ другими точками програмы, бо всѣ они выйшли дуже добре, денекотрѝ навѣть знаменито. Нехай выстарчить сказати, що тѝ, що спѣвали, грали и деклямували, моглибъ смѣло повстыдати неоднѝ поминки, якѝ вôдбувають ся по галицкихъ провінціональныхъ мѣстахъ.

О 10½ розпочалась вечера, котру давало братство им. Шевченка для гостей До столôвъ засѣло около 100 осôбъ. Пôдчасъ вечери бесѣдували оо. Пôдгорецкій, Констанкевичъ, Макарь, п. Кобанъ и другѝ. Кромѣ сего вôдчитано надôсланѝ письма и телеґрамы, хоръ спѣвавъ, а дѣти вôдограли комедійку »Край Дармоѣдôвъ«.

Пôзно въ ночи розôйшлись люде домôвъ оживленѝ духомъ Тараса и загрѣтѝ до дальшои працѣ для добра Руси Украины. За устроене и удачу сего вечерка, належить ся признане братству имени Тараса, зъ его предсѣдателемъ, о. Констанкевичу и его дѣтямъ п. Гагалѣ и п. Михайлови, п. М. Бачиньскому, членамъ хору, котрымъ вôнъ управляе, та взагалѣ всѣмъ малымъ и великимъ патріотамъ, що чимъ небудь причинились до звеличеня сего свята, бо такѝ рѣчи можливѝ лишь при едности и спôвдѣланю многихъ.

Сподѣватись належить, що вечерки, въ родѣ шамокинского, будуть устроювати нашѝ люде и по другихъ кольоніяхъ, а черезъ те причинять ся до пôднесеня народного духа и розширене думокъ Тараса по всѣй американскôй Руси.

Очевидецъ.

Зъ Northampton, Pa.

Якъ милый намъ бувъ день 6. мая 1900, коли на нашôй кольоніи вôдбувалось торжественне посвячене угольного каменя пôдъ руску церковь, може тôлько той сказати, хто лишивъ свою маму або рôдню або иншѝ дорогѝ серцю особы, а по кôлькохъ лѣтахъ вандрôвки вернувъ назадъ въ ихъ обôймы. Такъ Русины тутейшѝ виталисъ духомъ зô своѣовъ матѣрйовъ-церквою, пôдъ котру вже фундаментъ положили. И не дивниця, бо де котрѝ люде по кôлька лѣтъ не чули слова Божого, не знали коли яке свято припадае, паски несвяченѝ ѣли, то-жь и скучно имъ було безъ храму Божого.

Гадку побудовати тутъ церковь подавъ о. П. Кешелякъ, бувшій священникъ въ Lansford, Pa. Вôнъ такожь заходивъ ся щиро коло будовы и поробивъ всѣ початки; якъ купно лотôвъ, зроблене пляну, згоджене контрактора и т. и. Всѣ люде дуже були радѝ, щобы о. П. Кешелякъ зôставъ ся въ насъ душпастыремъ, бо тутейша парохія потрѣбувала зарязъ священника, але о. К. вôдказавъ нашôй просьбѣ звиняючись тымъ, що на нашôй кольоніи жіе бôльша часть Галичанъ, то повиннѝ мати зъ Галичины священника, а тымъ бôльше, що въ сусѣдствѣ есть православна церковь и православна місія робить тутъ интересъ на нашихъ людяхъ, то галицкій священникъ буде мати лѣпшій вплывъ на людей и зможе скорше зъорґанізувати парохію. — Я вамъ — сказавъ о. Кешелякъ — знайду такого священника якъ разъ здôбного до тутейшихъ обставинъ, місіонара, а до того Василіянина, котрый за таню платню буде вамъ служити, бо ему не вôльно мати жадного маєтку а то буде добре для вашои ще убогои парохіи.

— Той священникъ, за котрого есте може читали въ »Свободѣ«, называе ся Д. Поливка и мешкае въ Plymouth, Pa., есть вôнъ такожь пріятелемъ всѣхъ галицкихъ священниковъ-патріотôвъ и по ихъ прикладу заведе зъ часомъ и тутъ такій порядокъ якій они мають: якъ читальню, хоръ и т. д. Якъ дасть Богъ, що церковь буде укôнчена, то назначите вôдповѣдный день на посвячене въ порозумѣню зъ всѣми галицкими священниками и запросите собѣ шамокинскій хоръ и деякѝ братства, щобы можна якъ найкрасше возвеличити се торжество.

Такъ мы выслухавши тои рады, котру певно зъ щирого серця давъ намъ о. К., запросили на свого душпастыра о. Поливку. Що до платнѣ, то такъ платимо ему якъ и по иншихъ парохіяхъ, а деякѝ доходы то часомъ натягае высше. Тое неправда, щобы ему маєтку не вôльно було мати, бо ще року нема, якъ ту мешкае, а вже постаравъ ся о свои »праперты«, т. е. побудовавъ прекрасну галю и плебанію давъ записати на себе, а разу одного самъ о. П. хвалився, що купуе ґрунтъ въ старôмъ краю въ Чехахъ. Місіонаръ зъ него досконалый, бо мае позволене вôдъ папы правити по латиньски и причащати римо-католиковъ, але прислугу жадну не робить тымъ »бизнесомъ« для парохіи хиба для своеи кишенѣ, бо навѣть малисьмо ту дуже добре парохіянъ, що платили реґулярно колекту та теперь на тое ся погнѣвали и ходять до православнои церкви въ Catasaqua, Pa.

Отже пророчества о. К. не сповнились а тымъ бôльше, що посвячене церкви зарядивъ о. П. не по воли людей. Всѣ парохіяне желали собѣ видѣти на посвяченю церкви тыхъ священниковъ, котрѝ суть пріятелями бѣдного робучого люду и мо-

жуть заговорити до него своимъ роднымъ языкомъ на чужинѣ и к трй старають ся просвѣтити народъ и вывести зъ темноты московскои и мадярскои и провадити по дорозѣ правды и любви ближнего и своеи народности. Противно о. П. зарядивъ посвячене нашои церкви на такій день, коли знавъ, що всѣ галицкѣ священики и инші патріоты будуть на вѣчу въ Шимокинъ, Па. и не будуть могли приѣхати до Нортгемптонъ. Я сумнѣваю ся, чи вôнъ запрошеня до нихъ заславъ, якъ се ему ради церковна поручила. Замѣсть просвѣты ширить о. П. темноту, бо наказуе, щобы люде »Свободу« не читали, пхае имъ якійсь »Вѣстникъ«, котрого они цѣлкомъ не розумѣють.

Отже така наша доля. Замѣсть сподѣваной радости дознали смо лишень смутку — довѣдавши ся, якъ насъ о. П. обманивъ. Дало бы ся де-що больше написати, але на сей разъ замовчу. А якъ хочете ся довѣдати якъ выпало торжество посвяченя церкви въ Northampton, Pa., то собѣ прочитайте »А.Р.Вѣстникъ«, але не всьо вѣрте.

Парафіянинъ.

СПРАВЫ „Р. Н. СОЮЗА.“

Хотячи приступити до „Союза“ най посылають вступне и мѣсячне до касіера:

Alex Shlanta,
Postmaster.
MAYFIELD, PA., Lack. Co.

И увѣдомлять секретаря подъ адресою:

D. D. Pyrcz,
P.O. Box 355,
OLYPHANT, PA., Lack. Co.

Хто бы бувъ покривдженый вôдъ котрого зъ урядниковъ »Союза«, нехай пише до предсѣдателя:

REV. A. BONCHEVSKY, 10 May str.
Ansonia, Conn.

Въ другой половинѣ мая с. р. приступили до „Р. Н. Союза“ слѣдуючи нови члены:

Pittsburg, Pa.

	Число въ гол.книзѣ:
Баръ Димитрій	2178
Галайда Иванъ	2179
Телепъ Петро	2197
Мигаликъ Стефанъ	2180
Барна Михаилъ	2180
Демяновичъ Теодоръ	2181
Шайнякъ Иванъ	2181
Рôжко Гавріилъ	2182
Olyphant, Pa.	
Курила Кость	54
Homestead, Pa.	
Новакъ Андрей	55
Mayfield, Pa.	
Спѣвакъ Захаръ	83
Бочньовичъ Андрей	57
Гузый Теодоръ	57
Крохта Иванъ	56
„ Андрей	55

(Дальше буде).

Пригадую

ще разъ, що рôчный мітингъ урядниковъ „Р. Н. Союза“ вôдбуде ся дня 11. юнія б. р., то есть, въ вôвторокъ, въ мѣстѣ **Buffalo, N. Y. на Black Rock, 81 Churchill Str.** — Тикеты колеевй, такъ званй Excursion tickets, теперь пôдчасъ выставы, можна достати на всѣхъ лѣнiяхъ колеевыхъ по зниженôй цѣнѣ.

Д. Пирчъ, секретарь.

ПОСМЕРТНІ † ВѢСТИ.

Теодозія зъ Хованцевъ, Гаврань, жена Грица Гаврана, члена »Р. Н. Союза« ч. гол. кн. 913. зъ Priceburg, Pa. умерла дня 7. мая, 1901.

Анна Маляръ, донька Григорія и Анастазіи Малярôвъ зъ Питсбургъ, Па. ч. »Р. Н. Союза«, ч. гол. кн. 1883, умерла въ дезентерію, дня 13. мая, 1901, въ Питсбургу.

Войтѣхъ Радякъ, родомъ зъ Кинцълововъ, грибôвского повѣту, въ Галичинѣ, замешкалый въ Шамокинъ, Па., чл. »Р. Н. Союза«, ч. гол. кн. 898, зôставъ забитый при роботѣ, дня 27. мая, 1901.

Вѣчная имъ память!

НОВИНКИ.

— Памятайте на »Руско-Народный Домъ Еміграційный въ Америцѣ« и сылайте жертвы до касіера подъ адресою: MR. LAZOR SYROTIAK, 42 Washington st., YONKERS, N. Y., а разомъ увѣдомьте о тôмъ секретаря вôдъ адресою: MR. K. KIRCZOV, 140 Essex Str., JERSEY CITY, N. J.

— **На Шевченкове** до Shamokin, Pa. прислали люде зъ всѣхъ сторôнъ Америки письма и телеграмы. Ось важнѣйшій зъ нихъ:

ТЕЛЕГРАМЫ:

Честь и слава товариству Шевченка, рускому Бояну шамокинскому и участникамъ. Дѣлимъ ся радостевъ нынѣшнихъ роковинъ нашого Тараса.

Хоръ въ Jersey City.

Участи особисто взяти не можемъ. Дѣлимось торжественною радостію обходженыхъ роковинъ незабутого кобзаря.

»Зоря«, New York.

Кайданы порвѣте и вражою кровію волю скропѣте.

Несторъ Дмитровъ, Troy, N. Y.

Йонкерска парохія желае вамъ всѣмъ многая лѣта.

С. Фещко, А. Трембачъ, В. Кочна.

Громке слава вамъ, що принесите до свои хаты правду праведного мученика и перши въ Америцѣ славите память великого борця за хлопску волю. Будете имати животъ вѣчный.

Стефановичъ, Pittsburg, Pa.

Сердечне поздоровлене и многая лѣта братямъ Шевченка и всѣмъ присутнымъ, а слава, слава нашому незабутому Шевченкови на американской Руси.

К. Кирчовъ, Jersey City.

Листъ зъ Ethelbert.

Хвала і честь Вам Shamokin-скі Русини, що і тут в далекій заморскій чужині не забуваєте про нашого славного хлопского стихотворця Тараса Шевченка, в котрого думах відбиває ся любов до своих в нужді і тяжкім ярмі стогнучих братів.

Він то терпів, его пересьлідовано, его мучено по тюрмах, він посьвятив ціле своє житє і сили, щоб вибороти для свого народа лучшу долю і вид бути їх з під тяжкого гнету висшої кляси.

І ми також враз з Вами на канадийскій земли віддаєм честь так високо заслуженому чоловікови, но на жаль есть нас тут дуже мало, бо заледво на тисячі народу руского народу живучого в Канаді, найдуть ся одиниці, котрі знають оцінити его працю і віддати честь его памяти.

Товаришї з Ethelbert, Man., Канада.

Оденъ »Канадіецъ« пише мѣжь иншимъ такъ:

А мене душа болить і серце болить, тай нікому розказати. Я розкажу Вам все, що гризе мою душу, нехай то мое горе утопить при Вашім великім святі. Але чи утопить ся оно? Вже ні, бо кругом незрячі брати. Отсе моя рана! Отсе мене болить. Двацять і пять тисяч нас пропадають у Канаді! Чужого вчуть ся, а свое покидають. Молодіж шварготить по англійски, а по свому читати не вміє, а хто уміє, то не хоче, а про братерство і не згадуй, бо висьміють. Є одиниці, та ті порозкидувані від себе, упадають на дусі. І що-ж нам робити?

Обіймітеж, брати мої,
Найменшого брата —
Нехай мати усміхнеть ся,
Заплакана мати!

А секретарь »Літературного кружка ім. Шевченка« въ New York-у, п. О. Прозора, зложивъ въ честь »святителя« Тараса такій тропаръ и кондакъ:

Тропаръ гласъ 8.

Благословенъ еси,
Отче нашъ Тарасе!
Ты бо умеръ еси
За нищету нашу.
Но душа Твоя, Тарасе суща,
Яко крѣнъ процвѣтае,
Мы же любовъ къ ней имущи,
Чтимъ Тя, величаемъ!

Слава и нынѣ;
Кондакъ гласъ 4.

Иже насъ ради поруганъ бысть,
Яко мученици Христова,
Во темницахъ заковавъ бысть
И влекъ кайданы (оковы);
Но мы же, (мати Украина),
За вся своя стяжания,
Не имамы и до нынѣ
Древняя достояния.
»Дружнее послание«
И безсмертный »Заповѣтъ«
О, Тарасе! читаемо,
И хвалимъ Тя во вся вѣки...

Чи и по-за св. Синодомъ може бути православіе?

Греки въ Chicago, Ill. належать пôдъ управу патріарха константинопольского и до того часу нѣякій цареславный батюшка не пхавъ ся до нихъ свого носа, ажь с. р. епископъ Тихонъ заѣхавъ до нихъ и правивъ по грецки богослужене. Высша політика?— Чи не схотѣлъ бы намъ нашъ цареславный поясненити? Чи може православный священникъ свѣдчати униятôвъ, якъ то вже кôлька разôвъ стало ся въ Troy, N. Y. не присоединивши ихъ въ православіе, тай чи може »Взаимопомощь« принимати не присоединеныхъ въ свои члены? Думаемо, що великій теологъ, униядкій протоерей Ал. Товтъ найкраще вмѣвъ би на тй питаня вôдповѣсти. Просимо!

— **Майна въ Дейтонъ**, Tenn., де працювало 35 робôтниковъ завалила ся передъ кôлькома днями, въ наслѣдокъ експльозіи, а всѣ працюючѣ тамъ робôтники згинули. До дня 2. с. м. выбрали 18 трупôвъ. — Ще больше нещасте стало ся зъ тои самои причины въ Senghenydd въ Англіи дня 24. м. м., бо тамъ згинуло въ копальни до 100 майнерôвъ.

— **Дивне** свояцтво утворило ся на Шлеску въ родинѣ майнера Гвоздка. Отъ сынъ его оженивъ ся недавно зъ вдовою, котра мала 22 лѣтну дочку, зъ котрою оженивъ ся его отецъ старый Гвоздекъ, черезъ що ставъ зятемъ свого сына, а той знову тестемъ свого вôтця, а вôтчимомъ своеи мачохи.

— **Тѣло женщины** порѣзане на дробнй кусиѣ и запаковане въ бôчцѣ найшли дня 28. м. м. въ Скрентонъ, Па. недалеко Hewitt Fertilizing Works. Поліція шукае виновника сего таемничого злочину.

— **Небôщикъ**, що не лѣнуе ся и самъ заплатити за похоронъ, зъявивъ ся въ галицкôмъ мѣстечку Любачевѣ. Є нимъ тамошный господаръ Иванъ Жукъ, котрый бувъ померъ 5. м. м. а его родина приготовила все до похорону: обмыла тѣло покôйника, нарядила, принесла зъ церкви свѣтло и замовила домовину. Ажь ось въ ночи коло 12 ои годины, якразъ коли въ увѣ забобонныхъ вылазять опирѣ зъ гробôвъ и чорты лѣзуть до хаты, встае небôщикъ, гасить свѣтло, самъ розбирае катафалькъ и каже давати собѣ вечеряти. На другій день пôйшовъ той небôщикъ до церкви заплатити за свѣтло, за подзвôне, за домовину, а теперь спокôйно дальше и чекае, коли Господь Богъ пришле по него другу, вже правдиву смерть.

— **Италійскй** »анархисты«, котрі жіють въ Америцѣ, твердять, що Bresci, убійникъ короля Гумберта, не заподѣявъ собѣ смерть добровôльно, лишь на таемный розказъ высокопоставленыхъ особъ, зôставъ повѣшеный черезъ дозорцѣвъ.

— **Утѣкъ** Jesu Evarza, католицкій пôпъ, зъ Guadalajara въ Мексику, забравши зъ собою прекрасну 17-лѣтну дѣвчинку и украдши 60 тысячь доларôвъ зъ архиепископскои касы. Его спôймали въ Мадритѣ, головномъ мѣстѣ Испаніи, грошѣ вôдобрали, а его и дѣвчину замкнули до Ивановои хаты.

За »СВОБОДУ« належить ся заплатити!

— **Полудневу** Испанію навѣстило таке сильно землетрясене, що ушкодило кôлька тысячь будынкôвъ. Найбôльше потерпѣло мѣсто Гранада, бо больша частина его домôвъ лежить въ звалищахъ.

— **Дня 10. мая** въ Плезанъ Гомъ, въ Канадѣ, прійшовъ медвѣдь до Стефана Очищеного, до хлѣва, де находились вôвцѣ. Злапавъ лабами за дверѣ, але не мôгъ ихъ вôдорвати, бо були на завѣсахъ и на завертку закрученѣ, але такъ щиро злапавъ пазурами, що повылуповавъ трѣски, якъ бы желѣзнымъ гакомъ. Зачавъ товкти ся и завертку вôдкрутивъ. Ввôйшовъ до хлѣва, забравъ барана и вынѣсъ его на фарму, листемъ накрывъ. Вернувъ ся, злапавъ вôвцю и знову понѣсъ. Решта овець зачали бѣгати, дзвонити дзвôнкомъ по пôдъ хату и збудили свого властителя Стефана, котрый пробудивши ся зô сну, почувъ трѣскотъ въ лѣсѣ и зачавъ стрѣляти въ повѣтре, а то була 1 година по пôвъ ночи, занадто темно. Але медвѣдь робивъ свое, не втѣкавъ. Поѣвъ вôвцю, помимо 15 выстрѣлôвъ, о станки вôвцѣ шкôрою завинувъ якъ бы чоловѣкъ, щобы мясо не повалялось, и накрывъ листемъ. Але за ту провину и самъ постраждавъ жите. На другу нôчь засѣли 4 фармерѣ и его убили коло решты останкôвъ. А барана знайшли за тыждень на фармѣ, уже зопсутого. Барана медвѣдь не зъѣвъ. Тôлько кровь выссавъ. Щасте, що чоловѣкъ почувъ, бо бы ворогъ всѣ вôвцѣ подусивъ.

Ф. Рублевскій.

Слово о Тарасѣ Шевченку.

Вы знаете про се, що мы Русины-Украинцѣ, котрыхъ частина жіе въ австрійскôй державѣ, а до двайцять мiлiонôвъ въ полудневôй Росіи.

Не дуже то давнй часы, коли нашъ рускій народъ стогнавъ пôдъ нагайкою паньскихъ посѣпакôвъ, бо жь скрôзь тодѣ панувала панщина — неволя. Чоловѣка уважали за просту худобину, що не смѣла мати своеи волѣ, своихъ правъ, а була приневолена гарувати вôдъ досвѣта до смерку на паньскихъ ланахъ для паньскихъ нероббôвъ.

Гôрко тодѣ жило ся нашимъ робучимъ людямъ въ Галичинѣ, Угорщинѣ та Буковинѣ, а така сама доля постигла Украину. Россійскій урядъ скасувавъ Запорожску Сѣчь, той послѣдный осѣдокъ вôльного козацтва, що хоронило колись Москву и Польщу вôдъ дикихъ татарскихъ ордъ; вôдобрано народови самоуправу, а замѣсть народнои волѣ настановлено панщину. Украинскй панове вôдцурали ся робучого люду, зачали встыдати ся и помѣтувати его мовою а стали выслуговати ся своимъ ворогамъ тай самй стали перевертнями.

На цѣлу Украину налягла руина, здавало ся, що наша мова нѣколи не пôднесе ся а робучій людъ мусить гинути пôдъ нагайками на паньскихъ ланахъ та ось залунавъ по безкраихъ степахъ Украины покликъ до нового житя. А вôдъ того поклику зворухнули ся люде, розкрыли очи и побачили свого брата, що самъ бувъ колись невôльникомъ, а теперь ставъ апостоломъ правды и науки. До народу мôгъ промовити сильнымъ переконуючимъ словомъ лишь той поетъ-вѣщунъ, що самъ терпѣвъ злиднѣ, що бувъ кôсть зъ кости и кровь вôдъ крови тыхъ бѣдныхъ, невôльныхъ.

Тымъ поетомъ, котрого нынѣ святкуемо память 40 ихъ роковинъ смерти, бувъ Тарасъ Шевченко, що въ имени гнетеного, простого, опльованого всѣми робôтника загибаючого въ неволи, заспѣвавъ пѣсню нову, пѣсню правды!

Тарасъ Шевченко, найбôльшій поетъ Украины-Руси, родивъ ся дня 25-го февраля 1814 року въ селѣ Моринцяхъ, кiевскои губерніи. Его отецъ бувъ селяниномъ, господаремъ и робивъ панщину, котру въ Росіи знесено ажь въ 1861 роцѣ. Коли Тарасови було 1½ року переселили ся его родичѣ до сусѣдного села Кириловки и въ тôмъ селѣ прожывъ вôнъ свои дитячй лѣта. Свою матѣръ любивъ Тарасъ дуже и неразъ згадувавъ еѣ въ своихъ поезіяхъ. Однако не довго нею тѣшивъ ся, бо коли мавъ 9 лѣтъ, умерла мати, а отецъ подружив ся другій разъ. Вôдъ того часу почало ся у малого Тараса горе. Вôнъ бувъ веселои вдачѣ, часто переорявъ ся зъ мачошиными дѣтьми и мачоха дуже за се Тараса не злюбила и часто его побивала. Отецъ, що бачивъ въ хатѣ незгоду, выславъ хлопчину до дяка Богурского на науку и у него навчивъ ся Тарасъ читати.

Але два роки по смерти матери померъ Тарасовъ и отецъ и вôдъ теперь жило ся ему ще гôрше, якъ доси. До дому не було чого вертати, а въ дяковскôй школѣ мусѣвъ неразъ терпѣти тяжкй побой.

Однакъ Тарасъ вывчивъ скоро цѣлу псалтыру, та ставъ въ селѣ пôддячимъ, а що мавъ дзвôнкій та хорошій голосъ, то и люде почали его любити.

Та не довго такъ було. Тарасъ мавъ змалку охоту до малярства, то-жь коли ему минуло 13 лѣтъ, вôнъ опустивъ Богурского, та пôшовъ до села Лисянки, щобы у тамошного маляра учити ся малярства.

Але сей маляръ такъ само недобре поводивъ ся зъ Тарасомъ, то и вôнъ по трехъ дняхъ покинувъ его и пôшовъ въ село Тарасôвку до другого маляра. Однакъ маляръ не прийнявъ его, бо сказавъ, що у Тараса нема способности нѣ до чого. Такъ ходивъ Тарасъ вôдъ села до села шукаючи учителя, ажь вкôнци забрали его до двора, де ставъ Тарасъ помôчникомъ кухарскимъ, а вôдтакъ лькаемъ.

Тарасôвъ панъ звавъ ся Енгельгардтъ. Вôнъ звычайно ѣздивъ по великихъ мѣстахъ Росіи, и звычайно бравъ изъ собою Тараса. Въ часѣ тыхъ вандрôвокъ вправлявъ ся Шевченко що разъ больше въ рисованю и якъ тôлько мôгъ де-небудь якій образъ собѣ придбати, старавъ ся вѣрно его вôдрисовати. При одной такôй пробѣ заставъ его панъ, а побачивши, що у Шевченка есть талантъ до малярства, погадавъ собѣ, що може мати зъ него велику корысть, если Тарасъ вычить ся малювати, бо буде для него богато грошей заробляти. Длятого давъ его на науку до одного маляра въ Петербурзѣ. Тамъ пôзнавъ ся Шевченко зо своимъ краяномъ Сошенкомъ, Украинцемъ, такожь малярмъ. Сошенко полюбивъ Тараса и щиро нимъ займавъ ся.

Дававъ ему читати книжки, познакомлювавъ зъ иншими Украинцями, що жили въ Петербурзѣ и у всякôй пригодѣ подававъ ему раду. Тй знакомй Шевченка, побачивши великій талантъ свого краяна, порадили ся и въ роцѣ 1838 выкупили его у пана Енгельгардта зъ неволѣ за суму 2.500 рублѣвъ. Тарасъ, увôльненый зъ панщины, ставъ ходити на науку малярства до найвысшои школы штукъ въ Петербурзѣ, та почавъ писати поезіи, выспѣвуючи въ нихъ долю свого народу.

Скôнчивши малярску школу вернувъ Шевченко на Украину. Въ Києвѣ познакомивъ ся зъ молодыми Украинцями, що заложили були для просвѣты своего народу тайне товариство св. Кирила и Мефодія. Тарасъ не належавъ до сего товариства, але ходивъ на нарады, та читавъ тамъ свои вѣршѣ. Однакъ вскорѣ дôзнала ся про товариство россійска поліція, повязнила всѣхъ тыхъ людей, що сходили ся въ симъ товариствѣ, а вôдтакъ позасуджувано ихъ на вязницѣ або позасылано въ далекй мѣста Росіи.

Шевченка засуджено служити у войску далеко вôдъ рôдной землѣ, а до того заборонено ему малювати, писати, ба й читати. Такъ живъ нещасный Тарасъ 10 лѣтъ въ тяжкôй неволи. Ажь коли померъ царь Николай, що засудивъ Шевченка, а наставъ его сынъ Александеръ II., увôльнено нашого поэта и дозволено ему вернути до краю, зъ тымъ до Петербурга, а вôдтакъ и на Украину. Та хочь якъ утѣшивъ ся Шевченко волею, не довго нею радувавъ ся.

Вôйскова служба такъ знищила его здоровле, що вôнъ по пятьохъ лѣтахъ померъ въ Петербурзѣ 26. февраля 1861 року, въ 47 роцѣ свого житя. Его похоронено на Украинѣ коло мѣста Канева надъ рѣкою Днѣпромъ, а люде, що почитають память того великого чоловѣка, зъѣзджають ся зъ усѣхъ сторôнъ Руси, щобы вôддати честь его тлѣннымъ останкамъ.

(Конецъ буде).

Готельничій и студентъ.



— Що-жь тамъ Петре? Зачуваю,
Що на лѣкаря учишь ся: —
Сидишь вѣчно надъ книжками,
Мовь дитина коло мамы
И мабуть ними надсадишь ся.
Сухій, тонкій наче шило.
Ты гôршь пса худый зробивъ ся.
Ну — а зъ твоихъ жилъ, мôй брате,
Наколи-бъ ихъ перетяти —
Выйде не кровь — лишь чорнило...
— Се дурниця — каже студентъ —
Бо й ты сидишь гôрше квочки
На тыхъ бочкахъ нехорошихъ,
Наче сатана на грошехъ
И самъ маешь выглядъ бочки...
Твое черево розтяти —
Тодѣ сто разъ больше диво
Було-бъ можна оглядати,
Бо тѣкло бы зъ него брате
Вмѣста крови — чисте пиво...

Чалий.

Где есть?

Михайло Габура, родомъ зъ Флъоринки, пов. Грибôвъ, Галичина. Рôкъ тому назадъ мешкавъ въ Mt. Carmel, Pa. Пôдчасъ страйку пустивъ ся гдесь за роботою и вôдъ того часу цѣлъ по нѣмъ загинувъ. Хто бы о нѣмъ знавъ, нехай дасть знати на адресу:

N. HABURA,
427 Rock Str., SHAMOKIN, PA.

ВСЯЧИНА.

На чужинѣ.

(Конець.)

3.

Куды глянешь по чужинѣ всюды
святa воля,
Зô всѣхъ сторôнъ усмѣхаесь до тя
лѣпша доля.
Нѣгде волѣ не рабують, не спиня-
ють слова,
Всюды тобѣ отворена до правды до-
рога.
Не такъ то въ насъ по Вкраинѣ
всьо вôльно гуляе,
Давно волю вôдебрали и правды не
мае...
Всюды, всюды по Вкраинѣ мовь
зверѣ нѣкчемнѣ
Ходать въ ярмахъ и вмирають лю-
доньки хрещенѣ.
Нѣякъ ему обôзватись, нѣ за прав-
довъ встати,
Бо кнутъ тяжкій вже чекае, щобы
шкôру драти.
А якъ ему обôзватись, що противъ
неволѣ,
То въ Сибиръ, щобъ не дôстатись
утѣкай за море.
Тяжке житя й въ Галилеѣ, неправда
пануе,
Тамъ Ляхъ зъ хлопа дере шкôру,
жидяка збыткуе,
Вôйско нищить нашѣ нивы, урядъ
объѣдае
Такъ, що братъ нашъ нещасливый,
безъ часу вмирае.
А що-жь теперь вамъ казати про
братовъ на воли,
Чи то справдѣ такъ дѣе ся якъ лю-
де говорять?...
Чи то они такъ люблять ся якъ
намъ того треба,
Чи благають они разомъ благодати
неба?
Не такъ оно тутъ дѣе ся. Бо рабы
неволѣ,
Не хотячи займити ся полѣпшенемъ
долѣ,
Зъ ворогами злучають ся й наче
тѣ собаки
Тымъ, що право поступають дають
ся у знаки.
Мѣжь такимъ то Украино, ты не-
щасна мати,
Жите свое коротаешь хоть не часъ
вмирати.

Поклинъ до братôвъ на чужинѣ.

4.

Схаменѣть ся браты мои, годѣ намъ
бѣдити,
Годѣ неньку безталанну безъ часу
губити.
Перестаньте нėречить ся та зъ со-
бовъ ся грызти,
Наварили тои кашѣ, ажь не можь
поѣсти.
Покохайте щирымъ серцемъ всю
Русь-Украину,
Любѣть еѣ мои братя, любѣть до
загину...
Зрозумѣйте себе самихъ, хто мы,
чіѣ дѣти.
Бо годѣ вамъ ненависти до Вкраины
грѣти,
Мы не Ляхи, не Москалѣ, а Вкра-
ины цвѣты,
Котрои такъ цураемось якъ нѣчого
въ свѣтѣ.
Годѣ намъ ей цурати ся, часъ вже
покохати,
Передъ свѣтомъ признати ся, що
она намъ мати.
А тодѣ то браты мои лише въ зго-
дѣ жійте.
Тай я бôльше вже не буду нѣколи
тужити,
Лише буду такъ якъ другѣ гопки
вытинати
Й »Ще не вмерла Украина« усю-
ды спѣвати.

Едмонтонъ дня 14. лютого.

Иванъ Летавскій.

ЖЕРТВЫ КАПІТАЛІЗМУ.

После статистичныхъ чиселъ зô-
браныхъ через департаментъ пра-
цѣ при англійскôмъ міністерствѣ
промыслу, въ 1900 р. стратило
житя при праци 4,823 робôтни-
кôвъ. Зъ тыхъ 4,823 жертвъ ка-
піталізму 1889 працювало на ко-
рабляхъ, 1049 въ кональняхъ, 626
на желѣзницяхъ и 802 въ фабри-
кахъ. Правда, що 104 тысячѣ 354
робôтникôвъ, котрѣ працюють при
той самôй роботѣ, выйшли зъ неи
цѣло, але зваживши, що 4,823
жертвъ не е також дрôбничкою,
тодѣ зобачимо, якъ то робôтники
своею кровью мусять поливати поле
для капіталистôвъ, зъ котрого они
збирають богатѣ плоды.

ЗÔ СТАТИСТИКИ СТРАЙКÔВЪ.

Въ 1899 р. було въ Австріи 311 страйкôвъ въ 1330 фабрикахъ и робôтняхъ. Брало въ нихъ удѣлъ 54 тысячѣ 763 роботникôвъ, котрѣ перестрайкували разомъ (не-робили) 1 міліонъ 29 тысячь 937 днѣвъ. Зъ помѣжь тыхъ страйкôвъ въ 48 случаяхъ вôднесли робôтники цѣлу побѣду, въ 140 часткову, а въ 123 случаяхъ програли.

ВЫКЛЯТЫЙ ДНЕВНИКЪ.

Два лѣта тому въ Пампльонѣ въ Испаніи почавъ выходити соціялістичный дневникъ »Porvenir di Navarra«. Житє его не було довге, бо стрѣтивъ ся зъ ексномунѣкою епископа, а губернаторъ мѣста добивъ его рôжными розпорядженями. Але начальному редакторови повело ся невдовзѣ заложити новый дневникъ »La Nueva Navarra«, вправдѣ менше радикальный, але засады его попередника остали майже тѣ самѣ. И се письмо упало выклятє епископомъ. Але якъ гидрѣ вôдотне ся одну голову, то друга наростае, такъ и сей дневникъ, двѣчи убитый, воскресъ пôдъ назвою »La Vieja Navarra«. Военна кампанія противъ новои газеты почала ся зô здвоеною енергією. Церковнѣ и свѣтскѣ власти выступили строго проти сего письма, а католицкій загалъ прилучивъ ся до обороны. Редакторамъ не продавано въ католицкихъ торговляхъ нѣчого за жадну цѣну, урядникамъ не вôльно було сходити ся зъ редакторами пôдъ утратою мѣсця и т. д. Католицизмъ вôднѣсъ вкôнци побѣду, бо дневникъ упавъ и доси ще не воскресъ пôдъ иншою назвою. Ось такихъ средствъ уживае испаньске духовеньство въ борбѣ зъ робôтничимъ рухомъ и зъ соціялізмомъ.

ПЕРЕДЪ СЕЛЬСКИМЪ СУДОМЪ.

Доська: Пане вôйте, я позичила Химцѣ горнець, а коли она его розбила, то най менѣ теперь заплатить за шкоду!

Химка: Всьо неправда, пане вôйте, що Явдоха каже. Разъ, що я вôдъ неѣ не зичала жадного горшка, друге, що той горнець бувъ збитый, якъ я его брала, трете, що якъ я вôддавала его, то горнець бувъ цѣлесѣнькій. На тѣ три пункты я можу заразъ тутечки присягнути.

БРАТСТВО Св. АА. ПЕТРА и ПАВЛА ВЪ ANSONIA, CONN

А. Горбаль, предсѣд.; Ф. Студентъ, заст. предсѣд.; Д. Ванько, секретарь, Box 1214, Ansonia, Conn.; Г. Горбаль, заст. секр.; А. Подбережнякъ, касіеръ, К. Горбаль заст. кас., Д. Шкуратъ капитанъ, Т. Цѣркотъ оп. хорыхъ въ Ansonia., Яцко Качмаръ оп. хорыхъ въ Derby, Д. Сидорякъ дверникъ.

УРЯДЪ БРАТСТВА Св. ПРОРОКА ИЛІИ въ SCRANTON, PA.

Демко Лепко предсѣдатель, М. М. Югасъ записникъ, Стеф. Масляръ касіеръ, Семанъ Чипакъ контрольоръ, Андр. Виляцкій секретаръ. Листы адресовати до секретара А. Виляцкого, Warren Str. No 8.

Братство св. Петра и Павла въ Trauger, Pa.

Иванъ Червѣнка, предсѣдатель; Мацей Єндрекъ, мѣсто-предс.; Иванъ Гарлый, секретарь, Box 7, Trauger, Pa.; Аладаръ Кужденій, записникъ; Петро Єленьовскій касіеръ.

Бр. св. О. Николая въ Troy, N. Y.

Предсѣдатель Пав. Рончковскій, заступ. пред. Анд. Ксеничъ; секретарь М. Бискупъ, касіеръ Петро Рончковскій, заст. кас. Пет. Бабякъ, контрольоры Фил. Гира, Ст. Рончковскій, Ив. Слишь. Секретарь „Союза" Петро Рончковскій.

УРЯДНИКИ БРАТСТВА Св. ІОАНА ХРЕСТИТЕЛЯ ВЪ TRAUGER, PA.

Ив. Фаришикъ, предсѣдатель; Ал. Семаницкій, мѣстопред.; Т. Ґривне, секретарь; М. Берецкій, касіеръ; контрольоры Д. Грицко и М. Ющакъ; дверникъ Пор. Подолякъ. Мітинги вôдбувають ся кожду другу недѣлю по першôмъ въ гали церковнôй.

Урядъ братства св. Арх. Михаила въ Yonkers, N. Y. на рôкъ 1901:

О Вариха предсѣдатель, И. Щелецкій заступникъ, Варт. Дурнякъ секретарь, Титъ Дубецъ заступникъ, Анд. Драганъ касіеръ, А. Телехъ заступникъ, С. Радко контрольоръ; опѣкуны хорыхъ: Афт. Дубинскій, Иванъ Спякъ, И. Павелчакъ, А. Сивикъ. С. Скирпанъ дверникъ, Д. Фешь заступникъ, Г. Микулякъ капитанъ.

Урядъ братства Трехъ Святителѣвъ въ Whitney, Pa.

Ив. Сопчишакъ предсѣдатель, Ив. Возиякъ заступникъ, Спир. Горещакъ касіеръ, П. Завада секретарь, Анд. Шарохъ писаръ, Ос. Дзюричко опѣкунъ хорыхъ, Вас. Кретъ дверникъ. Мітинги вôдбувають ся кождои першои недѣлѣ по 15-ôмъ. Заложене 21-го февруара 1900.